

உ
ஓம்
கணபதிதுணை.

குருவேநம

இருபத்துநான்குருவையுரைத்த

அவதூதசம்வாதம்.

மூலமுமுராயும்.

இம்மூலம்,

வியாசமகாரிஷியினுலே

அருளிச்செய்யப்பட்ட பாகவதம்

இவ்வுரைசெய்தவர்கிருச்சிரபுரம்

தாயுமானஸ்வாமிகள்

பரம்பரைக்குரிய அம்பலவாணஸ்வாமிகள்

மாணக்கராகிய எடுத்துக்கூட்டி

அருணாசலநாயனார்

இஃது

வா. வெ. ஆதிமூலம்பிள்ளையால்

தஞ்சை “நாஷனல் அச்சுக்கூடத்தில்”

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

குருவேநம்.

மன விகற்பமகற்றுன ருள்ளுறை
புனிதவானந்தபோதனையேற்றுவார்
தனிநிறையவதூதசம்வாதநூற்
கினியெனின நிய லுரைசெய்யவே.

அளிநிறைந்தவறிவின் பெருமையே
யொளிகொண்மரணிட்டுருக்காட்டிநற்
களிமறைசைவந்தென்னையெனக்களித்
தெளிமைதீர்த்தவியலினை யேற்றுவாம்.

உ

ஸ்ரீகுருவேநமா:

பாகவதத்தில் அவதூதசம்வாதம்.

இருபத்து நான்குநவைவுரைத்த
அத்தியாயம்.

இதன் வரலாறு.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி வைகுந்தத்திற்கெழுந்
தருள எத்தனமான காலத்தில் உத்தவொன்பவர்
மிகவுமனோவிதனங்கொண்டவராய்க் கண்ணனது
திருவடிகளில் வணங்கி ஒடுக்கவணக்கத்துடனின்
றுகொண்டு ஒய்புருஷோத்தமா சகலஜீவதயாபரா
மாயாதீதவல்லபா. தேவரீர் திருவடிகளைப்பிரிந்து
யானெவ்வாறுய்வேனென்று முறையிட்டபோது
ஸ்வாமிதிருவுளமிரங்கி ஞானோபதேசஞ் செய்து
அவ்வுபதேசம் நிலைபெறப் போதிக்குங்காலையில்
வாரும்பிள்ளாய் உத்தவா உன்னறிவினையே யுன
க்குக்குருவாகக்கொண்டு நற்புத்தியினாலே துற்
புத்தியைசித்தித்து நீயே நானாகவும் நானேநீயாக
வும் நீயேநீயாகவுந் தெளிந்தறிகவென்று திருவாய்
மலர்ந்தருள அப்போது உத்தவர் அடியேனெவ்
வாறு தெளிவுபெருவேனென நமக்குப்பதிநான்

காவதுபாட்டன் எதுமகாராஜன் அரசசெலுத்து
ங்காலத்தில் நடந்த அவதூதசம்வாதமென்றொரு
கதை யுண்டென்றதனைக்கேளன உத்தவர்க்குத்
திருவாய் மலர்ந்தருளியது,

(தெத்தாத்திரையமுனிவரை)

(எது மகாராஜன்வினாதல்.)

தீதிலன் மகிழ்ந்தெத்தாத் திரையனென் றுலக
மெல்லாம், ஓதவதூதவேடத் தொருவனையெது
முன்கண்டு, நீதிசெய்யறம்பொன்காம நினைந்திலை
சிறிதுமின்பம், ஏதிலிலடைகின்றாய்நீ யெனமுனி
யிசைக்கலுற்றான்.

(இதன்பொருள்.)

தீதிலன்	...	குற்றமில்லாதவனாகி
மகிழும்	...	மகிஷியையடையும்
தெத்தாத்திரைய	னென்	தெத்தாத்திரையமுனிவ
று	...	ரென்று
உலகமெல்லாம்	...	பெரியோர்க ளெல்லாம்
ஓதும்	...	சொல்லுகின்ற
அவதூதவேடத்து	...	திசம்பரவுருவத்தினையு
		டைய
ஒருவனை	...	ஒருமகாபுருஷனை
எதுமுன்கண்டு	...	எதுமகாராஜன் தனக்
		கு முன்பாகக்கண்டு

நீதிசெய்யறம் ... வழுவாதுசெய்யும் ஆசி
 ரமதருமத்தையும்
 பொன்காமம் ... பொன் முதலியவற்றிற்
 செலுத்தும் ஆசைமூன்
 றினையும்
 சிறிதும்நினைந்திலை ... கொஞ்சமேனும்நினைக்க
 வில்லை
 இன்பம்நீ ... பேரின்பத்தைநீர்
 ஏதினிலடைகின்றாயென எதினாற் பெற்றுக்கொ
 ண்டொன்றுகேட்க
 முனியிசைக்கலுற்றார் ... தெத்தாத்திரையமுனி
 வர்சொல்லுகின்றார்.

(அவதாரிகை.)

(எ-று)

தாமடைந்த பேரானந்த மிவற்றார்
 பெற்றதெனத், தொகுத்துக்கூறியது.

தடைபுனல்கனல்கால்வானந்தபனன் வெண்டி
 ங்கள்வாரி, வரையுறையரவுமான் கான் வருகரிபத
 ங்கமீன, முரலளிகணையெய்கின்றோன் மொழித
 ருங்குமரிதேனீ, யுரைதருபுறவு தாசியூன் கவரன்
 றினாகம்

(இதன்பொருள்)

தடை ... பூமி
 புனல் ... நீர்

கனல்	... நெருப்பு
கால்	... வாயு
வானம்	... ஆகாயம்
தபனன்	... சூரியன்
வெண்டிங்கள்	... சந்திரன்
வாரி	... சமுத்திரம்
வரையுறையரவு	... மலைப்பாம்பு
மான்	... மான்
கான் வருகரி	... காட்டானை
பதங்கம்	... விட்டிற்பறவை
மீனம்	... மீன்
முரலளி	... வண்டு
கணையெய்கின்றோன்	... வேடன்
மொழிதருங்குமரி	... கன்னிகைப்பெண்
தேனீ	... தேன் வண்டு
உரைதருபுறவு	... புறா
தாசி	... விலைமாதா [வை
ஊன்கவரன்றில்	... தசைக வருமோர் பற
நாகம்	... பாம்பு. (எ-று) உ

(இதுவுமது)

உறைந்த நூற்சிலம்பிமைந்தருதுவண்டெடுத்த
கீடஞ், சிறந்தனவிலை நாலாறுஞ்சிந்தையிற்குரு
வென்றாக்கி, மறந்தருமவைகடதாமற்றவை நலனா

மென்றிங், கறிந்தனனின்ப முற்றேனவ்வகையா
சகேண்மோ.

(இதன்பொள்)

உறைந்த நூற்சிலம்பி ... சிலந்திப்பூச்சி
மைந்தர் ... குழந்தை
ஊதுவண் டெடுத்தகீடம் ஒலித்தலைச்செய்யும்
வண்டெடுத்தபுழு
சிறந்தன விவைநாலாறும் சிறப்பினையுடைய இவ்
விருபத்து நான்கையுஞ்
சிந்தையிற் குருவென்றா எனது கருத்துக்குட்
க்கி ... குருவாகக்கொண்டு
மறந்தரு மவைகடதாம் பொல்லாங்கைத் தரு
கின்றவைடி தாமென்
றும்
மற்றவைநலனா மென்றும் ஒழிந்த தீங்கில்லாதவை
கணன்கா மென்றும்
இங்கறிந்தனன் ... இவையிடமாக அறிந்து
இன்பமுற்றேன் ... பேரின்பத்தைப் பெற்
றேன்
அவ்வகை ... யான்பெற்றவகையை
அரசகேண்மோ ... ஏதுமநராஜனேகேளும்.

(இதன்றூற்பரியம்)

(எ-று)

பூமிமுதற்புழுவீராகச்சொல்லிய விருபத்துநா
ன்கினுமுள்ள நற்குணங்களே குருவாயினவென்

தும், அவைகளாற்றாணின் பம் பெற்றவகையையு
ரைக்குதுமென்றுஞ் சொல்லியதாம்.

(அவதாரிகை)

பூமியின் துகுணத்தால்.

அறிகின்றவை இவையெனல்.

பரிவில்வெட்டினுங்கல்லினும் பயன்பொறுத்த
ளித்தும், புரியுநல்லகைமாறெதிர் பொருந்திடாத
சலத், தருவிநீரடவிக்கனி முதலியவளித்து, மிரு
திறத்தையு மெனக்கறிவித்ததித்தராயே.

(இதன்பொருள்,)

பரிவில் வெட்டினும் ... அன்பில்லாது வெட்டி
ப்பிளந்தாலும்

கல்லினும்பொறுத்து ... தோண்டினாலுஞ் சகித்
துக்கொண்டு

பயனளித்தும் ... தன்னாலாகிய பலன்க
ளைக்கொடுத்தும்

அசலத்தருவிநீர் ... மலைகளினின்றவராரின்
ற அருவிசலங்களாலும்

அடவிக்கனிமுதலிய ... வனங்களிலுண்டாகின்
றகனி முதலிய வற்றா
லும் [ம்பாது

எதிர்பொருந்திடாது ... பதிலுபகாரத்தை விரு
அளித்தும் ... இரட்சித்தும்

நல்லவகைமாறு ... நன்மையான், வுபகாரங்
களை
புரியும் ... செய்துகொண்டு வரும்
இருதிருத்தையும் ... தனக்குப்பிறர் செய்யுந்
தீங்கைச்சகித்தலும் அ
வர்களுக்குதவலு மாகி
ய இவ்விரண்டு குணத்
தையும்
எனக்கறிவித்தது ... எமக்கறியச்செய்தது
இத்தனையே ... இந்தமபூமி எ-று)
(ஏகாரம் அசைகிலே)

(இதன்றூற்பரியம்.)

தனக்குச் செய்கின்ற பொல்லாங்குகளையெல்
லாஞ் சகித்துக்கோடலும் தான்கை மாறுவேண்
டாது பிறர்க்குப்பயன் படுதலும் ஆகிய இவ்விர
ண்டு குணத்தையும் பூமியாலடைந்தேனென்ப
தாம் (சு)

மருதநிலம்-குறிஞ்சிநிலம்-மூலே-நிலம்
பயன்படுமாறு கூறியது.

(அவதாரிகை)

நீரினது குணத்தாலறிகின்றவை)

(இவையெனல்)

நளிகொளும் முருகினைக்கினுங் காண்கினுநலஞ்
சேரீந், தொளிகொளும் பெயர்வழுத்தினு மன்ன

வருளத்தை, யளிகொளும் புனிதம்பெறவாக்கலு
மருந்தண், டெளிவுமப்புவினிடத்தினின் றறிந்தன
ன்றெரிக்கில்.

(இதன்பொருள்)

நளிகொளும்	... குளிர்ச்சியைக் கொண் டிருக்கும்
உருவினைக்கினும்	... வடிவத்தினைச் சிந்திக்கி னும்
காண்கினும்	... தரிசிக்கினும்
நலஞ்சேர்ந்து	... நன்மைகளெல்லாமொ ன்றாகி [தை
ஒளிகொளும் பெயர்	... பிரகாசம்பெற்ற நாமத
வழுத்தினும்	... துதிக்கினும்
அன்னவருளத்தை	... அவர்களதுமனதை
அளிகொளும்	... அன்பினைக் கொண்டி ராரின்ற
புனிதம்பெறவாக்கலும்..	பரிசுத்தத்தை யடைய ச்செய்தலும்
அருந்தண்	... அரியகுளிர்ச்சி யினை யும்
தெளிவும்	... தெளிவையும்
அப்புவினிடத்தினின்று ..	நீரினிடத்திலேயிருந்து
அறிந்தனன்	... அறிந்துகொண்டனன்
தெரிக்கில்	... சொல்லுமிடத்து(எ-று

(இதன் ரூற்பரியம்)

தியானித்தவர்-தரிசித்தவர்-துதித்தவர்- இவர்களுடைய உட்புறம்பைச் சுத்தஞ்செய்தும் மலினந்தாக்காது அந்நீர் தெளிவுற்றிருத்தல்போல் தன்னையொருவர் நினைப்பினும் காண்கினும் துதிக்கினும் அவர்புனிதராகுவது மன்றித்தானுமந்நிலையினின்றுங் கெடாததென்பதாம். (௩)

(அவதாரிகை)

அக்கினியினுற்பெறுகின்றவை யிவையெனல், இருந்திராகமோடியம்பநம் வெறுப்பறவெறிந்து பொருந்துகின்றனயாவையும் புசிப்பதுமெவரும் வீராந்துவந்தணுகாவகைவீற்றிருப்பதுவுந் திருந்துகின்ற நற்காந்தியும் பெற்றனன்றீயின்.

(இதன்பொருள்)

இருந்து	... இருந்தபடியே
இராகமோடு	... விருப்பத்துடனே
இயம்பரும்	... சொல்லுதற்கரிய
வெறுப்பும்.	... வேண்டாமையும்
அறவெறிந்து	... முற்றிலுமொழித்து
பொருந்துகின்றன	... தனக்குக்கிடைக்கின்றவை
யாவையும்	... எல்லாவற்றையும்
புசிப்பதும்	... உன்பதும்

எவரும்விரைந் துவந்து... எத்தன்மையுடையோர்
களுந்தாராளமாகவந்து
அணுகாவகை ... நெருங்காதபடிக்கு [ம்
வீற்றிருப்பதுவும் ... பெருமையுடனிருப்பது
திருந்துகின்றநற்காந்தியும் பிரகாசிக்கின்ற நல்ல
ஒளியும்

பெற்றனன் ... யானடைந்தனன்
தீயின் ... அக்கினியினால். (எ-று)

(இதன்றூப்பரியம்)

இருந்தவிடத்திலெவை கிடைக்கினும்,
விரும்பும்வெறுப்பு மின்னிதலும்,
ஒருகூட்டமுமின் றித்தன் மயமாகவிருக்கின்ற தும்
அக்கினியாற் பெற்றதென்பதாம். (சு)

(அவதாரிகை)

(வாயுவினாற் பெறுகின்றவையிவையெனல்)
வளைந்த காதலெவ்விருப்படைந்தா றெனவரினு
ஞ், தெளிந்தயோகியருயிர்க்கவையிலெனத்தெளி
ந்தேன், வளைந்தவாசமும் துர்க்கந்தமுமேவி, யளை
ந்துவந்துமக்குணம்பெருவரிலெனன்றறிதேன்.

(இதன்பொருள்)

(அன்வயம்)

வளைந்தவாசமும் ... பலபொருள் களினின்
று முண்டாகின்ற நர்க்
கந்தத்தினும்

விளம்பு தூர்க்கந்தமும் ... வெஞ்விதமாப் சொல்
லுகின்ற தூர்க்கந்தத்தி
னும்.
மேவியனேந்துவந்தும் ... பொருந்தும்படி யாகக்
கலந்து வந்தாலும்,
அக்குணம்பெரு ... அந்தக் குணத் தைப்
பொருந்தாத்
அநிலனென்று ... வாயுவென்று
அறிந்தேன் ... அறிந்து கொண்டனன்

(அதுபோலவே)

வனேந்த ... சூழ்ந்த
காதல் ... இச்சையால்
எவ்விருப்படைந்தாரென எப்பொருளிலு மாசை
யுடையவரைப் போல
வே
வரினும் ... வந்தாலும்
தெளிந்தயோகியர் ... அரிவு மயமா யிருக்கி
ன்ற யோகியரது
உயிர்க்கு ஆத்மாவுக்கும்
அவையிலென அவ்வாசை யில்லையெ
ன்று
தெரிந்தேன் ... என தரிவிற்குப்புலப்பட
த்தெளிவுற்றனன். எ-று

(இதன் றுற்பரியம்)

நர்க்கந்த தூர்க்கந்தங்களிற் கலந்துவரினும், அக் குணம்வாயுக்கின்மைபோல்-அறிவுடையோ ரெவற்றிற் கலந்திருப்பினும், அவையவரைப்பற்றா தென வறிந்தே னென்பதாம். (எ)

(அவதாரிகை.)

(ஆகாயத்தாலறிகின்றவை யிவையெனல்)

கண்ணகன்றிடு மிடத்துள்வான் கடத்துள்வா னெனவான், எண்ணநின்றன போகவொன்றா யியைந்ததனாற், பண்ணுகின்றதன்மாயைபிற் பற் பலபடைப்பாய், நண்ணுகின்றதும் பிரமமொன் றென்று நன்கறிந்தேன்.

(இதன்பொருள்)

கண்ணகன்றிடும்	... இடமகன்றிரானின்ற
இடத்துள்	... இடங்களெல்லா நிறைந்த
வான்	... மகா ஆகாயமும்
கடத்துள்வான்	... குடத்துளிருக் கின்ற கடாகாயமும்
என	... என்று
வான்	... ஆகாயங்கள்
எண்ணநின்றன	... ஒன்றிரண்டென்றெண்ணநின்றன

போக	... அக்கடம் நசித்துப்போ மாயின்
ஒன்றாய்	... அவையேகமாய்
இயைந்ததனாற்	... பொருந்திய படியால் அதுவே
பிரமம்	... சைதன்யம்
பண்ணுகின் றன	... எல்லாவற்றையும் உண் டாக்குகின் ற [லே
தன்மாயையின்	... தனது மாயாசத்திகளா
பற்பலபடைப்பாய்	... பலபல சிருட்டிகளாகி யும்
நண்ணுகின் றதும்	... அவற்றுட் பொருந்தியி ருக்கின் றதும் [றே
ஒன்றென்று	... அப்பிரம மொன்றென்
நன்கறிந்தேன்	... யான்நன்றா யறிந்து கொண்டனன். (எ-று)

(இதன்றூற்பரியம்)

கடம்நசிக்கக்கடாகாயமகா காயமானவாறுபோல
மாயாதேகம் நசிக்கில் கூடஸ்தனும் பிரமமுமேக
மாவதை ஆகாயத்தா லறிந்தனனென்பதாம். (அ)

இதுவுமது.

உறைவுரூவிடமின்றெனவறையும்வா னொன்றற்
குறைவுரூவகைகண்டதிற்கூறு மொன்றலும்

மறைவுருதொருகுறையுமன்னுது மற்றெங்கும்
நிறைவருதவைநிகர்த்தெனநினைத்தனன் பிரமம்.

(இதன்பொருள்)

உறைவுருவிடமின்றெ	வியாபியாத விடமில்லை
ன	... யென்னும்படியாய்
உறையும்	... இருக்கின்ற
வான்	... ஆகாயம்
ஒன்றால்	... ஒன்றினாலே
குறைவுருவகைகண்டு	கெடுதலில்லாத வழியை
	யறிந்து
அதிற்கூறுமென்ற	அவ்வாகாயத்திற்கேன்
லும்	... நுமெனச் சொல்லியபூ
	தங்கனான் கினாலும்
பிரமம்	... பிரமமும்
மறைவுருது	... மறைவுபடாமலும்
ஒருகுறையுன்னுது	... ஒரு ஈனமுமடையாம
	லும்
எங்கும்	... எவ்விடத்தும் [ம்
நிறைவருது	... பூரணங் குறையாமலு
அவை	... அவ்வாகாயத்தை
நிகர்த்தென	... ஒத்ததென்று
நினைத்தனன்	... கருத்துட் கொண்ட
	னன் (எ-து)

(மற்று-அசை-நிலை.)

(இதன் ஞாற்பரியம்)

எங்கும் பரிபூரணமாய் ஒன்றாலுமறைவுபடாத
சைதன்னியத்தை ஆகாயமறிவிக்க அறிந்தே
னென்பதாம்

இவ்விரண்டு செய்யுட்களாலும் ஆகாயத்தினி
யல் புரைக்கப்பட்டதெனவறிக

(அவதாரிகை)

(கதிரவனாலறிகின் றவை யிவையெனல்.)

அருவமாமறிவானவனாக்கைகள் பலவும், ஒரு
வனாகியேயுறைகுவினென்பதையுணர்ந்தேன், பரி
திவானவனொருவனேயாய்ப்பலகுடத்தின், மருவு
நீர்தொறு நிழல்பலவா யுறன்மதித்தே

(இதன்பொருள்)

(அன்வயம்.)

பரிதிவானவன்

... சூரியனானவன்

ஒருவனேயாய்

... ஒருவனேயாகி

பலகுடத்தின்

... அநேகங் குடங்களிலே

மருவநீர்தொறும்

... இருக்கின் றஜலங்க டோ
றும்.

நிழல்பலவாயுறல்

... விம்பம்பலவாயிருக்கின்
றதை

மதித்து	... இத்தன்மைத் தென்று நினைத்து
அருவமாம்	... அருபமாகியும்
அறிவானவன்	... அறிவுமயமாகி, யிராநின் றசைதன்னியம்
ஒருவனாகியே	... ஒருவனாயிருந்தே
யாக்கைகள் பலவும்	... உடல்கள் பலவற்றிலும்
உறைகுவன்	... வசித்திருப்பன்
என்பதை	... என்கின்றதை
உணர்ந்தேன்	... அறிந்தனன்

(இதன்றூட்டரியம்)

சூரியனொருவனாயிருந்தும் பலகுடத்துள்ளிருக்கின்ற நீர்கடோறும் பலவிம்பமாகப் பிரகாசிக்கின்றதுபோலவே, சைதன்னியமும் உடல்கடோருமிருந்து விளங்குகின்றதென்பதை சூரியனொலறிந்ததென்பதாம்.

(அவதாரிதை)

(சந்திரனொலறிகின்றவை யிவையெனல்)

திங்கனாடொரும் வளர்தலுந்தேய்தலுந் தெரிக்கிலங்கண்மா நிலம்விளங்கும்வெண்கதிர்க்குணமதொற், நங்குமோரறுவலக விகாரங்களுந் தமியே, னிங்குநாடினனுடற்கலாலுயிர்க்கிலையெனவே.

(இதன்பொருள்)

திங்கள்	... சந்திரனை வன்
நாஸ்தொறும்	... மாதங்க ளெல்லாம்
வளர்தலும்	... விருத்தியடைதலையும்
தேய்தலும்	... குறைதலையும்
தெரிக்கில்	... தெரிவிக்குமிடத்து [ம்
அங்கண் மாநிலம்	... அகன்றபுவி களெல்லா
விளக்கும்	... பிரகாசிக்கும்
வெண்கதிர்க்குணமதனால்	வெள்ளிய கிரணங்களி
	ன் குணமாதலால்
தங்கும்	... உடலி லிருக்கும்
ஒரலுவகை விகாரங்களும்	காமாதி யாறு பகைக
	ளும்
உடற்கலால்	... அவ்வுடலுக்கே யன்றி
உயிர்க்கிலையென	... ஆத்மாவுக்கில்லை யென்
	று

இங்குநாடினன் ... இவைகளா லறிந்தனன்
(இதன்றூற்பரியம்.) (எ-று)

சந்திரன் நாடோறும் விருத்தியும் க்ஷயமும்
டைந்தபோதிலும், தனது பிரகாசத்திற்குக்குறை
வில்லாததுபோல, காமம் - குரோதம் - உலோபம்
மோகம் - மதம் - மாச்சரியம் என்ற அறுபகையும்
உடலுக்கேயன்றி உயிர்க்கில்லை யென்பதை மதி
யாலுணர்ந்தன னென்பதாம் (மிக)

யிஅ

அவதூதசம்வாதம்.

(அவதாரிகை)

(இதுவுமது)

விளங்குமெய்ப்பொருள் யாக்கை மேவினுமதி
ன்குணங்க, ஞாங்கொடெண்ணிலப் பொருட்கி
லையென்பதுமோர்ந்தேன், களங்கமென்பது மதிக்
கிலைகருதுமக்களங்கம், வளங்கொள் பூமியின் சா
யையென்பாரதை மதித்தேன்.

(இதன்பொருள்)

விளங்கும்	...	பிரகாசியாநின்ற
மெய்ப்பொருள்	...	சைதன்னியம்
யாக்கை	...	உடல்களிலே
மேவினும்	...	இருப்பினும் [களை
அதின் குணங்கள்	...	அவ்வுடலினது குணங்
உளங்கொடெண்ணில்	...	யோசித்துப்பார்க்கில்
அப்பொருட்கிலையென்ப	...	அக்குணமவ்வாத்மாவுக்
தும்	...	கில்லையென்பதையும்
ஓர்ந்தேன்	...	ஆராய்ந்தறிந்தனன்

(அஃதெவ்வாறெனில்)

மதிக்கு	...	சந்திரனுக்கு
களங்கமென்பது	...	கறையென்பது
இலை	...	இல்லை
கருதுமக்களங்கம்	...	யாவராலுஞ் சொல்லப்
		படும் களங்கமோவென்
		றால்

வளங்கொள்	... வளப்பத்தைக்கொண்ட
	ராநின்ற
பூமியின்	... பூமியினது
சாயையென்பார்	... சான்றோர்சாய லென்
	றுசொல்லுவர்
அதைமதித்தேன்	... அதை அறிந்துகொண்
	டேன். (எ-று)

(இதன்றூப்பரியம்)

சந்திரனைப்போலும் ஆத்மா உலகத்தைப் போலும் யாக்கை அவ்வுலகச் சாயைபோலும் உடலுக்குண்டாகிய காமாதிகள் ஆகையால் உடலுக்குண்டாகிய தற்குணம் ஆத்மாவுக் கில்லையென்பதாம்.

(யஉ)

(அவதாரிகை)

(சமுத்திரத்தாலறிகின்றவையிவையெனல்.)

நிறைவினாடொறுங்குறைவறவமைந்தயனீர்வந்தறையுநீடிகாக்கடினு மதின் குணமடையா, துறையும் வாரிகெம்பீரமுற்றென்பதை யுணர்ந்திங்கி றைவயானுமக்குணங்களையுவந்தியைந்தனனல்.

(இதன்பொருள்)

வாரி	... சமுத்திரம்
நிறைவில்	... பெருக்கத்தினின்றும்
நாடொறும்	... எப்போதும்

குறைவறவமைந்து ... குறைவுபடாதிருந்து
 அயல்னீர்வந்து ... ஆற்றுநீர்முதலிய அன்
 னியஜலம்வந்து
 அறையுநீடிராகூடினும்.. ஒலிக்கின் றவக்கடலிற்
 கலப்பினும்
 அதின் குணமடையா ... அவ்வயனீரின து குண
 த்தைத்தான்பெறுது
 கெம்பீரமுற்றுறையு மெ ஆழமும் நிறைவும்பொ
 ன்பதை ருந்தியிருக்கு மென்ப
 தை
 உணர்ந்து ... அறிந்து
 இங்கிறைவ ... இவ்வுலகத்திற் கிறைவ
 னாகிய யெதுமகா ராஜ
 னே [னே
 யானுமக்குணங்களை ... யானுமந்தப் பண்புக்க
 உவந்தியைந்தனன் ... மகிகூழியுடன் பொருந்
 தினன்
 ஆல் ... அசைநிலை (எ-று)

(இதன்றூற்பரியம்)

சமுத்திரந்தன துநிறைவிற் குறைவில்லாமலும்
 அன்னியஜலங்கூடினும்தின் குணத்தைதானடை
 யாமலும் தமது பெருமை குறையாமலு மிருக்கி
 ன்றமை யறிந்து அதுபோலவே யானுமென து பூ
 ரணங்குறையாமலும் தேகாதிபிரபஞ்சஞ் சேரினு

மவற்றின்குணம் பெருமலும் தன்மயமாயிருக்கி
ன்றதன்மையைப்பெற்றே னென்பதாம். (யந.)

(அவதாரிகை)

(மலைப்பாம்பினாலறிகின்றவை யிவையெனல்.)

உற்றவுற்றவைமுயற்சியின் வருந்திடாதுண்ணுங்
குற்றமற்றநீண்மலையராவென்பதைக்குறித்திங்
கற்றமற்றநல்லறிவினர்க்கிது வழகென்னப் [ய்.
பெற்றபெற்றன முயற்சியற்றருந்தினன்பெரியோ

(இதன்பொருள்)

குற்றமற்ற ... பிழையில்லாத [து
நீண்மலையரா ... நீண்டமலைப்பாம்பான
முயற்சியின் வருந்திடாது முயற்சிசெய்துவருந்தா
மல்

உற்றவுற்றவை ... தனதருகில்வருகின்றவ
வற்றையே

உண்ணும் ... புசிக்கும் [ருதி
என்பதைக்குறித்து ... என்று சொல்வதைக்க
இங்கு ... இவ்வுலகத்தின்கண்

அற்ற மற்ற நல்லறிவினர் அச்சமில்லாத பேரறிவு
க்கு ... டையோர்க்கு

இதுவழகென்ன ... இவ்வாறிருத்தலழகெ
ன்று. [யே.

பெற்றபெற்றன ... யான்பெற்றவள வினை

முயற்சியற்று	... முயற்சியின் றி.
அருந்தினன்	... புசிக்கின்றேன்.
பெரியோய்	... மேன்மையுடையவரச
	னே. (எ-று)

(இதன் றுற்பரியம்.)

மலைப்பாம்பான து-தான் முயற்சியால் வருந்
தாது-இருந்தவிடத்திற்றானே -தனக்குக்கிடைத்த
வற்றைப்புசித்தலும் கிட்டாதபோது சும்மாவிருத்
தலும்போல யானுங்கிடைத்தால், புசித்தலுங்கி
டையாவிட்டால் சும்மாவிருத்தலும் பெற்றேனெ
ன்பதாம். (யசு)

(இதனை அஜகராவஸ்தை யென்பர்)

(அவதாரிகை.)

(சுரோத்திரத்தாற் கேடடைந்தமானினுற்)

(பெற்றவையிவையெனல்)

மடந்தையர் மொழியுங்கான முங்கேட்டு மன்ன
வன்மகண் முலைமணந்தான், கடந்திரிகலையின்
கோடுபெற்றுயர்ந்தகருதருந்தவ னெனக்கேட்டும்,
மடந்திகழ்மதிமான்வேட்டுவன் கானம்பகர் செவி
மடுத்தவன்வலைமேற், கிடந்தனகண்டு வெவ்விசை
கேளேன் கேட்பத நாம கீர்த்தனமே.

(இதன்பொருள்) (அன்வயம்.)

கடந்திரி ... கானகத்திற்றிரிகின்ற

கலையின்	... கலைமானினது [ந்த
கோடுபெற்றுயர்ந்த	... கொம்பினைப் பெற்றுயர்
கருதருந்தவன்	... நினைத்தர்க்கரிய தவத்தி னைபுடைய கலைக்கோ ட்டுமா முனிவன்
மடந்தையர்	... பொதுமாதர்களினது
மொழியும்	... இன்சொல்லினையும்
கானமும்	... சங்கீதங்களையும்
கேட்டு	... கேட்டு [ரசனது
மன்னவன்	... உரோமபதனென்னும்
மகண்முலை மணந்தானெ	குமரியின் குசத்தைப் பொருந்த விவாகஞ்செ ய்தானென
கேட்கும்	கேள்விப்பட்டும்
மடந்திகழ் மதிமான்	... அறிவின்மைமிகுந்த பு த்தியினையுடைய மான னது
வேட்டுவன்	... வேடன்
பகர்கானம்	... கூவுகின்ற இசையை
செவிமடுத்து	... காதினிடமாய்கேட்டு
அவன் வலைமேல்	... அவன்வைத்த கண்ணி க்குள்ளாக
கிடந்தனகண்டும்	... சிக்கிக்கிடக்கின்றதைப் பார்த்துமிருக்கின்றயான்

வெவ்விசைகேளேன் ... கொடியகானங் களைக்
கேளேன்
கேட்பது ஆயின்கேட்கின்றதெது
வெனில்
அநாமகீர்த்தனமே ... பிரமத்தின் கீர்த்தனங்
களையாம் (எ-று)

(இதன்றூற்பரியம்.)

சத்தயிந்திரியத்தினாற் கலைக்கோட்டு மகாமுனி
வரும்- மாணும்- கெடுதியடைந்தமை நோக்கிச்சத்
தகானங்களை நீக்கி வேதாந்த சிரவணங்களைக்கொ
ண்டேனென்பதாம். (௮௫)

(அவதாரிகை.)

(பரிசேந்திரியத்தாற்கேடடைந்த.)

(யானையினால் நிந்ததிதுவெனல்.)

துதிதருவயவர்படுகுழி செலுத்துந்துகளறு பிழ
யையுள்ளுவந்து மதகரிதழுவியவயவர் கைவசமாய்
வயங்குதல் கண்டுமட்டொழுநுந் ததைமலர்க்குழ
லார்தன கிரிதழுவித் தணப்பரி தாட் மதன் வசமாய்
விதலையின்மனமா மயக்குறுமென்ன விடுத்தனன்
புணர்ச்சிமற்றன்றே.

(இதன்பொருள்)

துதிதருவயவர் ... புகழினேத்தரும் யானே
ப்பாகர்

படுகுழி	... இழிந்தேறும்பள்ளத்திள்.
செலுத்தும்	... விட்டிருக்கின்ற [யை
துகளறுபிடியை	... குற்றமற்ற பெண்யானே
உள்ளுவந்து	... மனமகிகூழியுடன்
மதகரிதழுவ	... மதம்பொழியும் ஆணை போய்தழுவ
வயவர்கைவசமாய்	... பாகர்கைவசப்பட்டு [து
வயங்குதல்கண்டு	... நடக்கின்றதைப் பார்த்
மட்டொழுகும்	... தேனொழுகுகின்ற
ததைமலர்க்குழலார்	... மலரையணிந்த நெருங்கிய கூந்தலை யுடையபெண்கள் [ழூவி
தனகிரிதழூவி	... தனமாகியமலை களைத்த
தணப்பரிதாய்	... நீங்கற்கரிதாகி [ட்டு
மதன் வசமாய்	... மன்மதவேடன் வசப்ப
விதலையின் மனம்	... நடுக்கத்தினான் மனமானது
மாமயக்குறுமென்ன	... மிகுதியு மயக்கத்தைப் பொருந்துமென்று
விடுத்தனன்	... நீக்கினன்
புணர்ச்சி	... போகத்தை (எ-று)
மற்ற—அன்று	... ஏ-அசைநிலை

(இதன் குற்பரியம்)

படுகுழியில் பெண்ணானையை நிறுத்திப்பாகர்

மறைந்திருக்க வதனை பரிசுகத்தாலாண்யானை
யானது போய்தழுவ வப்பாகராற்பிடிக்கப்பட்டு
வருந்துத்தவதாற் பரிசுகத்தால் பெண்போகத்
தையிச்சிக்கிற் காமவிகாரத்தா லலக்கண்வருமெ
ன்று அஃதைநீக்கினனென்பதாம்

யசு

(அவதாரிகை)

(ஞபேந்திரியத்தாற்கேடடைந்தவிட்டிற்)

(பறவையாலறிந்ததிதுவெனல்)

ஒளிகொளும் விளக்கின ழுலுருக்கண்டி துணவு
கொலென வதிற்குழன்று, விளிவுறும்பசிய பதங்க
முங்கண்டு வெய்யதித் தொழிலெனக்கருதித், தெ
ளிவுகொண்முன்வராயினுங்காணிற் சிந்தைகொ
ண்டனுதினமருந்தக், களிகொளுங்கருங்கண்மட
ந்தைபருருவங்கருத்தொடுங்காண்கிலனம்மா

(இதன்பொருள்)

ஒளிகொளும் விளக்கின் பிரகாசத்தை கொண்டி
ருக்கும் விளக்கினது

அழலுருக்கண்டு ... சிவந்த வடிவத் தைக்க
ண்டு [று

ஈ துணவுகொலென ... இதுதனக்காகார மென்

அதிர்குழன்று ... அவ்விளக்கிற் குழன்று
விழுந்து

விளிவுறும் ... இறந்துபோகின்ற

பசியபதங்கமும்	... பசியவிட்டிற் பற்றவை
	யையும்
கண்டு	... நோக்கி
தெளிவுகொள்	... அறிவுடைய
முனிவராயினும்	... பெரியோர்களானும்
கருங்கண்	... மையணிந்த கண்ணினை
	யுடைய
மடந்தைபர்	... மாதர்களது
உருவம்	... வடிவத்தை
காணில்	... பார்க்கில்
சிந்தைகொண்டு	... அவ்வுருவினைச் சிந்தை
	யிற்கொண்டு
அனுதினம்	... எப்போதும் [ள்ள
அருந்த	... அவ்வின் பத்தைக்கொ
களிகொளும்	!... மயக்கங் கொள்ளுமாத
	லின்
வெய்யதித்தொழிலெனக்	இச்செய்கை கொடிய
கருதி	... தென்றுநினைத்து
கருத்தொடும்	... மனத்தினாலேனும்
காண்கிலன்	... நினைவேன் (எ-று)

ஈண்டு-அம்மவென்பதுணாயசைச்சொல்.

(இதன்றூற்பரியம்.)

சட்சித்திரியத்தினால் விட்டிற்பற்றவை யானது விளக்கினொளியையுணவெனக்கருதி யிறந்தமை,

நோக்கிமாத்ருமவ்விளக்கின்றன் மையபாத, லின
வராற்கேடுறுமென நீக்கின னென்பதாம். (௮௭)

(அவதாரிகை)

(சிங்ஷுவிந்திரியத்தாற்கேடுற்றமீனா)

(லறிந்ததிதுவெனல்.)

வஞ்சநெஞ்சினராய்த்தூண்டிலின் வளைந்தவ
ண்சுவையூன் பெறவடைந்து, துஞ்சதலடைந்த
மீன் குழுக்கண்டு துன்னுமைவகையெனும்வாயுப்,
பஞ்சரமென்றுற்றுடலுறை வதற்காப்பசிக்கனற
ணிப்பதற்கன்றி, யஞ்சுவை யிவையென்றூசையி
னினைந்தேயருந்துத லொழிந்தன னடிசில்.

(இதன்பொருள்.)

வஞ்சநெஞ்சினராய் ... கொடியமனத்தையுடை
யராகி

வளைந்த தூண்டிலின் ... வளைவுகொண்ட தூண்
டின் முள்ளிற் பொருந்
திய

வண்சுவையூன் ... மிக்க சுவையினை யுடை
ய வுனை

பெறவடைந்து ... தர்னுண்ணவந்து

துஞ்சதலடைந்த ... இறந்துபோகின்ற [த்து

மீன் குழுக்கண்டு ... மீன் கூட்டங்களைப் பார்

துன்னும் ... நெருங்கிய

ஐவகையெனும்வாயு ... ஐந்து!வகைப்பட்டபஞ்
ச பிராணவாயுக்களும்
பஞ்சரமென்றுற்று ... கூடென்றடைந்து
உடல் ... இவ்வுடலினிடத்து
உறைவதற்கா ... இருப்பதற்காக
பசிக்கனல் ... உதராக்கினியை
தணிப்பதற்கன்றி ... ஆற்றுதற்கல்லால்
அடிசில் ... ஆகாரத்தை
அஞ்சவையிவையென்று இவையினிமையென்று
ஆசையினினைந்து ... அன்பொடு நினைவுற்று
அருந்துதலொழித்த ... புசிக்கின்றதை நீக்கி
னன் ... னன்

(இதன்றூப்பரியம்.)

மீன்பிடிப்போர் தூண்டின்புள்ளிற்றசையைக்
கோத்துப், போடவதனையாகாரமெனக்கருதி மீன்
கூட்டங்களிறக்கின்றதைப் பாத்து- வாயுவிவ்வு
டலிற்றங்கும் பொருட்டு தராக்கினி தணிப்பதற்
குக்கிடைத்ததைப் புசிப்பதன்றி நாவுக்கினிமை
தேடாதொழித்தன னென்பதாம். (யஅ)

அவதாரிகை. இதுவுமது.

(வண்டினங்களாலறிகின்றவை யிவையெனல்)

வண்டினஞ்சிறிது சிறிதெனவலருமலர் தொ
றும்வருமுருகுவப்பா. வுண்டனதிரிதல் கண்ட

என் யானுமுரைக்கிலித் தொழிலழகென்ன.
வெண்டரு நகரின்மனை தொறுங்குறுகி யென
தொருகரமிசையையங், கொண்டனன் சிறிது
சிறிதென வுவந்து கொள்கலத் தேற்றிடாதன்றே.

வண்டினம் ... வண்டினங்கள்
சிறிதுசிறிதென ... கொஞ்சங்கொஞ்சமாக
அலருமலர்தொறும் ... அலருகின்ற புஷ்பங்க
டோறும்

வருமுருகு ... ஒழுக்குகின்றதேனை
உவப்பால் ... மகிஷியோடும்
உண்டனதிரிதல் ... புசித்துத்திரிகின்றதை
கண்டனன் ... பார்த்தனன்

யானும் ... நானும் [து
உரைக்கில் ... இதனைச் சொல்லுமிடத்
இத்தொழிலழகென்ன ... இவ்வண்டின் செய்கைந
ன்றென்று

எண்டருநகரின் ... அநேக நகரங்களில்விள்
ங்குகின்ற
மனைதொறுங்குறுகி ... வீடுகடோறுஞ்சென்று
கொள்கலத்தேற்றிடாது. பிஷாபாத்திரத்தில் வா
ங்காது

ஐயம் ... பிஷைய
எனதொருகரமிசை ... எனதொரு கரத்திலே
யேவாங்கி

சிறிதுசிறிதென ... சிறிதுசிறிதாக
உவந்துகொண்டனன் ... மகிட்சியுடன் புதிக்கின்
றேன் (ஏ-று)

அன்று-ஏ-அசை
(இதன் றுற்பரியம்)

வண்டானது மலர்களிலிருக்குந்தேனை சிறிது
சிறிதாக வுண்டுகளித்துத்திரிகின்றதுபோலத் தா
னும் வீடுகடோறுங் கரபாத்திரப் பிட்சை கிடைத்
ததை யுண்டு மகிட்சியாய் திரிகின்றனனென்ப
தாம். (முக)

(அவதாரிகை.)

கந்தேந்திரியத்தாற் கேடடைந்த சுரும்பினு
லறிந்த திஃதெனல்.

ஒருமரை மலரையுவந்து மென்முருகுண்டுறை
நுமொரு சுரும்பிரவில் விரியிதழ் குவிய மலரக
பட்டு விளிந்தது கண்டொரு நாளுங்கருதியநகரி
லாருமனை யுறைந்து கவின்பெறு முணவுவந்தரு
ந்தேன், மருமலர் மகுட கோடிகளிடறு மலர்
புரை தருபத யுகத்தேய்.

[இதன்பொருள்.]

மருமலர்மகுடகோடிகள் வாசமுள்ள வெத்திமா
லையைப் பொருந்திய வ
கேக கிரீடங்களை

இடறும்	... இடறுகின்ற
மலர்புரை தருபதபுகத்	தாமரைபோன்ற பதங்க
தோய்	... னையுடைய எதுமகாரா
	ஜனே [ரும்பி
ஒருமரை மலரையுவந்து	ஒருதாமரைமலரினை வி
மென்முருகுண்டு	... மிருதுவான வாசனை
	யைக் கிறிகித்துக்கொ
	ண்டு [னது
உறைதருமொருசரும்பு.	இருக்குமோர் வண்டா
இரவில்விரியிதழ்குவிய...	இரவில் விரிந்தவிதழ்கு
	விர்தவுடனே
மலரகப்பட்டு	... அம்மலரினுளகப்பட்டு
விளிந்துகண்டு	... இறந்து போயினதைபா
	ர்த்து
ஒருநாளும்	... ஒர்நாளிலேயும்
கருதியகரில்	... நினைத்த வூர்களிலிருக்கி
	ன்ற
ஒருமனை	... ஒரில்விடத்திலேனும்
உறைந்து	... இருந்துகொண்டு
உணவருந்தேன்	... புசிப்பைக்கொள்
	ளேன் (எ-று)

[இதன்றூற்பரியம்]

ஒருவண்டானது வாசனையைவிரும்பி உதய
முதல் தாமரைப்பூவில்ருக்க அத்தமரானத்திலம்ம

கார்குவிய வதிலகப்பட்டி. றந்ததை நோக்கி யானும்
ஒருரிலே யொருமனையிலாவது கிலையுற்றிராமல்
வாயலில் நின்றபடி கிடைத்தபுசிப்பை யருந்தித்
திரிகின்றன னென்பதாம் (உரு)

(அவதாரிகை)

சத்தாதிமுதலிய குணங்களுளொவ்வொன்றினுற்
கேடுற்றுயிர்களிறக்குமாயினவ்வைந்து மோரிடத்
துச் சேருமாயினெவ்வாறுய்வதெனவியந்துரைத்
தல்.

(வேறு)

முந்தமேயொலியாதியிலொருகுண முன்னிப்,
பந்தமோடிடறுற்றிறந்தன பலவென்ற லேந்துசேர்
குணங்களு மொருங்காசையி னடைந்தோருந்து
போநெறியுண்டுகொ லோமதித்துரைக்கில்.

இதன்பொருள்

முந்தமே	... முன்புகூறிய
ஒலியாதியில்	... சத்த பரிசு ரூப ரச கந்த மாகியவ்வ்வைந்துகுண ங்களில்
ஒருகுணமுன்னி	... ஒருகுணத்தைநினைத்து
பந்தமோடு	... இனத்துடனே [ள்]
இடறுற்றிறந்தன	... துன்பமுற்றழிந்தவைக
பலவென்றால்	... அநேகமென்றால்

ஐந்துசேர்குணங்களும்...	பஞ்சேந்திரியங்களையும்
ஆசையின்	... ஆசையினால்
ஒருங்கடைந்தோர்	... ஒருமிக்கப்பெற்றோர்
உய்ந்துபோகெறி	... ஞானவாழ்வைப் பெறு
	மார்க்கம்
உண்டுகொல்லோ	... உண்டாமோ
மதித்துறைக்கில்	... ஆராய்ந்து சொல்லுங்
	கால் (எ-று)

(இதன்றூற்பரியம்)

ஒவ்வோரிந்திரியத்தாலொவ்வொரு பிராணி
கேடடையுமாகிலவ்வைந்துங் கூடியிருக்குமொரு
வன் என்ன கேடடையானென வியந்துரைத்த
தாம் (உக)

(அவதாரிகை)

(வேடனாலறிகின்றகுண மிஃதெனல்)

பம்பிரும்பொறிவழிமனம் பறந்துறாதடக்கி
யம்பு செய்ததின் கோணறுத்திருத்தின்ன வன்
போல் வெம்புமைம்புலன்வழிமனம் விரும்புதல்
வெறுத்துக் கம்பமில்லறிவாம் பொருளறிந்தனன்
கருத்தால்.

(இதன்பொருள்)

பம்பு	... நெருங்கி யிருக்கப்பட்ட
இரும்பொறிவழி	... துக்கத்தைத் தருமைம்
	பொறியின் வழியாக

மனம்	... மனமானதி
பறந்துருது	... தொடர்ந்து போகாமல்.
அடக்கி	... அடக்கிக்கொண்டு
அம்புசெய்து	... அப்பைவில்லினிடமாக ச்சேர்த்து
அதின்கோணறுத்து	... தன்மனதின் வளைவை நீக்கி
இருத்தின்னவன்போல்.	அவ்வம்பினிடத்துநாட் டின வேடனைப்போல் யானும்
வெம்பும்	... கலங்காநின்ற
ஐம்புலன்வழி	... பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியில்
மனம்	... என்மனமும்
விரும்புதல்வெறுத்து	... இச்சித்துச் செல்வதை யொழித்து
கம்பயில்	... அசைவற்றிருக்கும்
அறிவாம்	... அறிவுமயமாகிய
பொருள்	... பிரமத்தை
கருத்தால்	... எனதறிவினால்
அறிந்தனன்	... அறிந்துகொண்டேன்

(இதன்றூற்றியம்)

(எ-று)

ஒருவேடனானவன் வில்லிலம்பைப் பூட்டி-
யோர் பறவையின் மேலிலக்குவைத்துத் தன்மன

துபுறம்போகாம லக்குறியினிறுத்தல் போல்யானு
மெனதுமனமானது புலன்வழிசெல்லாது சைத
ன்னிபத்தி லகூடியம்பொருந் தவேடனாலறிந்தே
னென்பதாம். (௨௨)

(அவதாரிகை)

(கன்னிகையாலறிகின்றவை இஃதெனல்)

தாயுந்தந்தையும் வேற்றொருநகர்வயிற்சார்
நானேயமானதன்மணத்திறநேரதாய் நிகழ்த்த
மேயுசீருறவோர்க்குணவருத்துதல் வேண்டித்
தூயதாமெழிற்குமரிநெற்குத்துதறுணியா.

(இதன்பொருள்)

தாயுந்தந்தையும்	... தாயுந்தகப்பனும்
வேற்றொருநகர்வயின்	... அயலூருக்கு
சார்நாள்	... சென்றகாலத்தில்
நேயமான	... அன்பினையுடைய
தன்மணத்திறம்	... தனது விவாகத்தைக்கு றித்து
நேரதாய்நிகழ்த்த	... தந்தைதாயை நேரிலே கேட்க
மேயுசீருறவோர்க்கு	... வந்திருக்கின்ற சிறப்புற் றவுறவினருக்கு
தூயதாமுணவு	... சுத்தமானவுணவினை
அருத்துதல்வேண்டி	... செய்துவிக்க வேண்டு

மேயென்று

எழிற்குமரி

... அழகுள்ள குமரியான
வள்

நெற்குத்துதறுணியா ... நெற்குத்த துணிவுகொ
ண்டு (எ-று)

(இச்செய்யுள்குளகமெனப்)

(பெயர்பெறும்.)

(அவதாரிகை இதுவுமது)

பெரியகைவளையார்ப்பவர்கேட்கிலிப்பேதை
யுரைசெய் நல்குரவுற்றவளென்ப ரொன்றுணர்ந்
தாங் கரியகைவளையுழற்றின ளொன்றுவைத்தத
ன்ற ரருதிவெவ்வுரைவருங்கொலென்றுறுகுழுக்
கடிந்தேன்.

(இதன்பொருள்)

பெரியகைவளையார்

... நெற்குத்துகை யிற்றன
துகையிலிருக்கும் வளைய
களின் [தை

ஆர்ப்பு

... கலீரென்னுஞ்சத் தத்

அவர்கேட்கில்

... வந்திருக்கின்றவர்கள்
கேட்பாராயின்

இப்பேதை

... இந்தப்பெண்

உரைசெய் நல்குரவுற்ற தரித்திரமுடையவள்
வள் [ளென

என்பொன்று

உணர்ந்து

ஆங்கு

கரியகைவளை

ஒன்றுவைத்து

கழற்றினள்

அதனால்

கருதி

உறுகுழு

வெவ்வுரை வருங்கொலெ பொல்லாங்கான சொல்
ன்று

கழந்தனன்

... என்று சொல்லுவார்க்

... அறிந்து

... நெற்குத்துமிடத்தில்

... கையிலிருக்குங் கரியவ
ளைகளை

... ஒருவளையலேநிறுத்தி

... மற்றவைகளைக் கழற்றி
வைத்தனள் [னால்

... அவளவ்வாறு செய்தத

... அதனை ஆலோசித்து

... பொருந்திய சுற்றத்தின்
கூட்டத்தால்

... வருமென்று

... அச்சுற்றத்தாரை நீக்கி
னன் (ஏ-று)

[இதன்றூற்பரியம்] [கொல்-ஆசைநிலை.]

தாய்தந்தைபிலாதராளின் மணத்தைக்கோரி
த்தன்னைக்கேட்க, வந்தசுற்றத்தாருக்குணவளிக்
கத்தண்ணிலமிலாமையானெற் சூத்தும்போதுகை
வளைச்சத்தங் கேட்கிலவரிவளைத்தரித்திரமுடைய
யொன்பரெனக்கருதி வளையைக்கழற்றினமை
யால் யானும் பாசத்தா ராற்றியசொல்வருமென்
றக்குமரியாலறிந்து நீக்கினனென்பதாம்.

(அவதாரிகை)

(தேன் வண்டின் குணத்தினாலறிசின்ற)

(தீஃதெனல்.)

துன்றவைத்ததண்டேனுணுதிழந்துசூழ்ந்தெடுக்க
வொன்றுமற்றவராலுயிருலந்தமையுணர்ந்து
நன்றறிந்துபற்றெறிந்தவர்க்கொன்றையுநானைக்,
கென்றுவைப்பது தீதெனத் தெளிந்தனனிறை

(இதன்பொருள்)

யோய்.

துன்றவைத்த	... ஒருவண்டானது நிரம்
	பவுந்தேடிவைத்த
தண்டேன்	... தெளிவுடையதேனை
உணுதிழந்து	... வேண்டியபோது புசிப்பா
	மலிழந்ததுமன்றி
சூழ்ந்தெடுக்க	... அத்தேனை முழுதுமெடு
	த்துக்கொள்ள [ளால்]
ஒன்றுமற்றவரால்	... நெருங்கிவருகின்ற வர்க
உயிருலந்தமை	... உயிர்சாதலை
உணர்ந்து	... அறிந்து
நன்றறிந்து	... நன்மையைத் தெரிந்து
பற்றெறிந்தவர்க்கு	... அகப்பற்றுப் புறப்பற்
	றை நீக்கினவர்க்கு
ஒன்றையும்	... எவ்விதமான பொருளை
	யும் [து]

நாளேக்கென்று ... நாளேக்கின் றைக் கென்
வைப்பது ... வைத்திருப்பது
தீதெனத் தெளிந்தனன் .. பொல்லாங்கெனத் தெ
ளிவுற்றறிந்தேன்
இறையோய் ... அரசனே. (எ-று)

(இதன் றுற்பரியம்.)

வண்டானது மதுக்களைசிறிது சிறிதாகத் தீத
டிச்சேர்த்து வைத்துதானு முண்ணாமலுயிரையு
மிழத்தல்கண்டு பற்றிரண்டு மற்றோர்கள் கண்ட
தைப்புசிப்பதேபன்றி நாளேக்கென்பதுதகாதென்
றுவண்டி னுலறிந்ததென்பதாம். (உரு)

(அவதாரிகை)

(புறவினாலறிகின்ற தீஃதெனல்)

நீனிறக்கொடு வேட்டுவன் படுத்தவன் வலை
வாய்த், தூன்றிப்பெடை பார்ப்பினச் சூயர்தல்
கண்டணுகித் தானுமுற்றதி லொருபுறவிறந்தது
தன்ன லானமுற்றிடுமெனத் தமர்சினேகமிங்கொ
ழித்தீதன்.

(இதன் பொருள்)

நீனிறக்கொடு ... கரியவுடலையுங் கொடி
ய்மனத்தைபுமுடைய
வேட்டுவன் ... வேடனானவன்
படுத்த ... படுத்துவைத்த

வன் வலையாய்	... வலிய வலையினிடத்து.
தூனிறப்பெடை	... வெண்ணிறமாகிய பெ ண்பறவையும்
பார்ப்பினம்	... குஞ்சுகளும் [க்கி
துயர்தல்கண்டு	... வருத்தமடைவதை நோ
அணுகி	... நெருங்கி [பட்டு
அதற்றானுமுற்று	... அவ்வலையிற்றானு மகப்
ஒருபுற	... ஒப்புறவானது
இறந்தது	... இறந்துபோய்விட்டது
தன்னால்	... அவ்வண்ணமிறந்தபுற வினால் (யானும்)
தமர்சினேகம்	... பெண்கள் பிள்ளைகள் பந்துக்களிடத்தி லிஷ்டட் டம்வைக்கில் [தி
ஊனமுற்றிடுமென	... துன்பம்வருமென்றுகரு
இங்கொழித்தேன்	... அவரிச்சையை நீக்கி என் (எ-று)

(இதன்றூற்பரியம்)

வேடன் கண்ணியில் பேடுங்குஞ்சுகளும்வரு
ந்துவதைநோக்கி ஆண்புறவும் அக்கண்ணியிற்
பட்டுத்தானு மிறந்ததை யான்கண்டு பெண்ணாகி
பாசத்தாரை நீக்கினென்பதாம். (உசு)

(வேறு) (அவதாரிகை)

(தாசியினுடைகின்ற திஃதெனல்)
சோதிமாடந் துலங்குமிதிலைவாழ்
பேதையாமொருபிங்கலையென்பவ
ளோ துமாசையொழிப்பது நன்றெனக்
கோதிலாக்குருவானது கூறுவாம்.

(இதன் பொருள்)

சோதிமாடந்துலங்கும்... அழகுடையவீடுகளினு
ற்பிரகாசிக்கும்

மிதிலைவாழ் ... மிதிலையென்னும் நகாத்
தில்வாழ்கின்ற

பேதையாமொரு பிங்கலை பிங்கலையென்னும் பெய
யென்பவள் ... ரிளையுடைய ஒருதாசிப்

பெண்ணானவள் [வதை
ஒதுமாசை ... ஆசையென்றுசொல்லு

ஒழிப்பதுநன்றென ... ஒழித்துவிடுதல் நலமெ
ன்று [தை

கோதிலாக்குருவானது... பழுதிலாத குருவாயின
கூறுவாம் ... சொல்லுவாம். (எ-று)

(அவதாரிகை) (இதுவுமது) (உள)

பேசுகின்றவப்பிங்கலையென்பவ
டாசியாணலம்விற்குந்தகைமையா
ளாசையாற்பொருணல்குநல்லாடவர்
பூசசாந்தப்புயம்புணர்வாளரே.

(இதன்பொருள்)

பேசுகின்ற	... முன் சொல்லிய
அப்பிங்கலையென்பவள்	... அந்தப்பிங்கலை யென்ப
	வளர்கிய
தாசியாள்	... பலரும் விரும்புகின்ற
	தாசி
நலம்	... தன்னிடத்தி லிருக்கு
	மின்பத்தை
விற்கும்	... பொருளிய்ந் தோர்க்குக்
	கொடுக்கும்
தகைமையாள்	... குணத்தை யுடையவள்
ஆசையால்	... இவளிடத் துண்டாகிய
	வாசையினாலே [கும்
பொருணல்கும்	... திரவிபத்தைக் கொடுக்
நல்லாடவர்	... நல்லபுருஷா ளுடைய
பூசுசாந்தப்புயம்	... கந்தாதியள் பூசிய புயங்
	களை
புணர்வாள்	... அணைவாள் (எ-று)
அரோ	... அசைநிலை (உஅ)

(அவதாரிகை) (இதுவுமது)

இன்னவண்ணமிரும்பொருளீட்டுநாள் [ர்
 சொன்னவண்ணம்பொருள்பெறத்தேதாய்பவ
 மன்னும்வண்ணமோரல்விலவராமையா
 லன்னவண்ணநடையளயர்ந்தனள்.

(இதன்பொருள்)

இன்னவண்ணம்	... இவ்வகையாகிய விருத் தயினாலே
இரும்பொருளீட்டு நாள்	... மிக்கதிரவியஞ் சேர்க்கு ... நாளில் [டிபே
சொன்னவண்ணம்	... இவள் சொல்லுகின்றப
பொருள்பெற	... திரவியத்தைத் தான்பெ ற்றுக்கொள்ளவும்
தோய்ப்பவர்	... தன்னையணைகின்றவர்
மன்னும் வண்ணம்	... தன்னொடு கூடியிருக்கும் படி
ஓரல்வில்	... ஓரிராத்திரியில்
வரமையால்	... வராதபடியினாலே
அன்னவண்ணநடை யள்	... அன்னத்தைப் போலு நடையினையுடைய பிங் கலையென்பவள்
அயர்ந்தாள்	... தளர்வுற்றனள். (எ-று)

(அவதாரிகை) (இதுவுமது) (உக)

மறுகினூடுவருபவர்பாவரும்
பெறுகநீபொருளென்றுறும்பெட்பொடுங்
குறுகியீந்துடன் கூடுவரோவெனச்
சிறுகுமோரிடையார்த்துளந்தேம்புமே.

(இதன்பொருள்)

மதுகிநூடு	...	வீதியினிடமாக
வநுபவர்யாவரும்	...	வந்துகொண் டிருக்கின் றபேரெல்லாம்
பெறுகநீபொருளென்று		நீவாங்கிக்கொள்ளு பண த்தையென்று
உறும்பெட்பொடும்	...	மிகுந்த ஆசையுடன்
குறுகிரீந்து	...	என்னிடத்தில் வந்து கொடுத்து
உடன்கூடுவரோவென		என்னெடுகூடி யணைவா ரொவென்று
சிறுகுமோரிடை	...	ஒப்பற்ற சிற்றிடையினை யுடைய பிங்கலையென்ப வள்
ஆர்த்துளந்தேம்பும்	...	பெருமூச்செறிந்து மன வாட்டமடைந்துகொண் டிருப்பள். (எ-று) ஏ-அசைநிலை (நய)

(அவதாரிகை) (இதுவுமது)

நேசம்மாய்நெடுமாடநிறைபுகு
மாசையாம்வளியாங்குநின்றந்தலால்
வாசவார்குழன் மீளமறுகுறு
மூசலாடும்வகையுளமொக்குமே.

(இதன்பொருள்)

நேசமாய்	... பொருளில்வைத்த நேய த்தைபுடையளாகி
நெடுமாடநினைபுகும்	... ஒழுங்காக வியற்றிய நீ ண்ட மனையிற்புகுவாள்
ஆசையாம்வளி	... ஆசையாகியகாற்றானது
ஆங்குநின்ற நந்தலால்	... அம்மனையினின்றுந் தள் ளுகையால்
வாசவார்குழல்	... மணக்கின்ற நீண்டகூந்த லையுடைய பிங்கலை
மீளமறுகுறும்	... திரும்பவும் வீதியில் வ ருவாள் (இவ்வாறு உள் ளேபோவதும் வருவது மாகவிருத்தலால்
ஊசலாடும்வகை	... ஊஞ்சலாடுவதுதேரால்
உளமொக்குமே	... அவள்மனமொத்திருந்த து(ஏ-று)ஏ-அசை(நக)

(அவதாரிகை) (இதுவுமது)

வாயினின்ற நடுங்கு நடுவிர
வாய்தென்றயர்வெய்தியகம்புகும்
நேயநண்பொருணெஞ்சினினைத்தழும்
பாயன்மீது படுக்கும்பதைக்குமே.

(இதன் பொருள்)

வாயினின்று	... தலைவாசற்படி யிடத்து நின்றுகொண்டு
நடுவிரவாயதென்று	... பாதியிரவாயதென்று
நடுங்கும்	... நடுங்குவள்
அயர்வெய்தி	... வருத்தமுற்று
அகம்புகும்	... வீட்டிற்குட்புகுவள்
நேயநன்பொருள்	... இனியபொருள்மேலு மேலும் வராமையால்
நெஞ்சு நினைத்தமும்	மனதினைத்து நினைத் தமுவள்
பாயன் மீதுபடுக்கும்	... சயனத்திற்குபோய்பள் ளிகொள்ளுவள்
பதைக்கும்	... அச்சத்தையடைவள் (எ-று) ஏ-(அசை)நஉ.

(அவதாரிகை.) [இதுவுமது.]

இன்ன தன்மையிங்கெய்தியவேந்திழை-பொன்னி
னுற்றவிவ்வாசைபொல் லாததென்றுன்னியுன்னி
யொழிந்த மனத்தொடு மன்னமன்னாண்மகிழ்ந்தி
வைசொல்லுமால்

(இதன் பொருள்.)

இங்கு	... இவ்விடத்தில்
இன்ன தன்மை	... இத்தன்மைத்தாய் து

	ன்பத்தை
எய்தியவேந்திழை	... பொருந்திய வத்தாசியானவள்
பொன்னினுற்ற	... தான் பொருளின்மேல்வதைத்த
இவ்வாசை	... இந்த ஆசை
பொல்லாததென்று	... பொல்லாங்கென்று.
உன்னியுன்னி	... நினைத்துநினைத்து.
ஒழிந்தமனத்தொடு	... அவ்வாசைநீங்கிய மனத்துடனே
அன்னமன்னாள்	... அன்னத்திற் கொப்பாகிய பிங்கலையானவள்.
மகிழ்ந்திவைசொல்லும்	... மகிழ்ந்தியுடனாவற்றைச் சொல்லுகின்றாள்.
	(ஏ-று) [ஆல்-அசை]

(அவதாரிகை) (இதுவுமது) (௩௩)

துயரமோ துலையாதுசெய்யாசையாஞ்செயிரினோங்கியுஞ் சேணடங்காவெனும் வைரமாகியவாள் கொடுவெட்டிடாதுயிரினோர்க்கெங்கு வகையுண்டாகுமே

(இதன்பொருள்)

துயரமோ	... துன்பங்களையோ
துலையாதுசெய்	... நீங்காமற்செய்யும்

ஆசை	... ஆசையானது
செயிரினோங்கியும்	... கோபத்தைவிட மிகுந்தும்
சேணடங்காவெனும்	... ஆகாயத்திற்கு மடங்காததாயினுமதனை
வைரமாகிய	... அறிவாகின்ற
வாள்கொடு	... வச்சிராயுதத்தைக் கொண்டு
வெட்டிடாத	... துண்டித்துநீக்காத
உயிரினோர்க்கு	... சீவானுக்கு
எங்கு	... எவ்விதமாக
உவகையுண்டாகும்	... சந்தோஷ முண்டாகும்
	(எ-று) நச

[அவதாரிகை] (இதுவுமது)

உன்னிற் போத வருவத்தலைவனுண்
மன்னிப்போகம் வழங்கிவதியவு
மின்னைப்போல் விழிநாதனை வித்தொறுத்
தென்னைப்போலயர் வாரொவருண்டரோ.

(இதன்பொருள்)

[ல்

உன்னில்	... நினைத்துப்பார்க்குங்கா
போதவருவத்தலை	: அறிவுருவாகியநாயகன்
வன்	... கன் [ந்து
உளமன்னி	... உள்ளத்தி நிலைபெற்றிரு

போகம்வழங்கி	... அனுபோகத்தைதாந்து
வதியவும்	... வாசமாயிருக்கவும்
மின்னைப்போல்விளி	... மின்னலைப்போற்பிறந்
	திறக்கப்பட்ட
நாதன்	... ஒரு புருஷனானவனாலே
நைந்து	... நலியப்பட்ட
ஒறுத்த	... அலைந்த
என்னைப்போல்	... என்னைப்போல்
அயர்வார்	... தளர்ச்சியடைந்தவர்
எவருண்டு	... யாவரிருக்கின்றார்கள்.
	(எ-று) அரோ அசை.(௩௫)

(அவதூதாரிகை) இதுவுமது.

சலத்தையுந் தசையென்பொசாற்றுமும்
மலத்தையும்மயிர்த்தோலின் மறைத்ததை
நலத்ததென்று நயந்துநலிந்தவென்
புலத்தையென்கொல்புகலப்பெறுவதே

(இதன் பொருள்.)

சலத்தையும்	... நீரினையும்
தசை	... மாமிசங்களையும்
என்பொடு	... என்புக்களுடனே
சாற்றும்	... செர்ல்லுகின்ற [ம்]
மும்மலத்தையும்	... மூவிதமான மலங்களையு
தோலின்	... சருமங்களினாலேயும்

மறைத்ததை	... மறைத்து வைத்திருக் குந்தேகத்தை
நலத்ததென்று	... நன்கைத் தரத்தக்கதெ
நயந்து	... ஆசைப்பட்டு [ன்று
நலிந்தவென்	... மெலிந்தவெனது
புலத்தை	... அறிவை
யென்கொல்	... என்னென்று
புகலப்பெறுவது	... சொல்லப்பெறுவது
ஏ-அசை-கொல்	... ஐயத்தின்கண்வந்தது; (எ-று) (ஊ)

(அவதாரிகை) (இதுவுமது)

என்றுகூறியவேந்திழையீறிலா
தொன்றுமாயசையொழித்துவப்பெய்தின
என்றுயானவ்வகையறிந்தாசையை
வென்றிவீரவிடுத்தனவேரோடும்.

(இதன்பொருள்.)

என்றுகூறிய	... இவ்வண்ணமாகச் சொ ல்லிய
ஏந்திழை	... பிங்கலையென்னுந் தாசி : யானவள்
ஈறிலாது	... முடிவில்லாமல்
ஒன்றுமாயசை	... பொருந்தியிருந்த ஆசை
ஒழித்து	... தவிர்த்து [யை

உவப்பெய்தினாள்	... மகிஷியடைந்தாள்
அவ்வகையறிந்து	... அவளாசைநீக்கிய வழி யையறிந்து
யான்	... நானும்
ஆசையை	... ஆசையினை
அன்று	... அந்நாளே
வேரொடும்விடுத்த	... அணுவுமில்லாது நீக்கி
னன்	... னன்
வென்றிவீர	... வெற்றியுடைய எது மகாராஜனே. (எ-று)

(இதன்றூற்பரியம்.)

ஒரு கணிகையானவள் தினமும் பெறுந்தீர வியமொரு னாளிரவிற் பெருமையாலவள் தான டைந்ததுன்பத்துக் கேதுவாகிய வாசையை அறி வாகிய கருவியினாலறுத் தின்பமுற்றதை யானறி ந்து அம்மாதினாலெனதாசையை நீக்க வறிந்தே னென்பதாம். (௩௭)

(அவதாரிகை.)

(அன்றிற்பட்சியாலறிகின் றதிஃதெனல்.)

அன்றி லூண்கவர்ந்தந்தரத்தேகுழி
துன்றுமோர்புட்டுரந்துபறித்தலு
மொன்றவ்வூனை யொழிந்துவப்புற்றதா
லென்றுமோர்பொரு ளுற்றிடருற்றிலேன்.

(இதன்பொருள்.)

அன்றில்	... ஓரன்றிற் பட்சியானது
ஊன்கவர்ந்து	... தசையை யெடுத்துக் கொண்டு
அந்தரத்தேகுழி	... ஆகாயமார்க்கமாகச்செ செல்லுமிடத்து
துன்றுமோர்புள்	... அவண்வந்த மற்றோர் பறவையானது
தூரந்துபறித்தலும்	... வலுமையுடன்பறித்துக் கொண்ட மாத்திரத்தில்
ஒன்றவ்வுனே	... தான்பற்றிய தசையை
ஒழிந்து	... விட்டொழித்து
உவப்புற்றதால்	... களிப்பினைப் பெற்றபடி யால்
என்றும்	... எப்போதைக்கும் நான்
ஓர்பொருளுற்று	... ஒருபதார்த்தத்திலாசை வைத்து
இடருற்றிலேன்	... துன்புகின்றிலன்

(இதன்றூற்பரியம்.)

ஓர்பக்ஷிதனக்கான இரையைத் தேடியெடு
த்துக்கொண்டு ஆகாயமார்க்கமாகச் செல்லுகை
யின் மற்றோர் வலியபட்சி யதனைப்பறித்துக்கொ
ள்ள இதுஒழிவுபொருந்திக்களிப் புற்றமையால்

யானுமற்றோர்பொருட்களிற் பற்றுதலற்றதவ்வ
ன்றிற் பகூதியாற்பெறப்பட்டதென்பதாம். (௩௮)

(அவதாரிகை) - நாகத்தினுலறி
(கின்றதிஃதெனல்)

சுற்றின்மேவிய தொல்கறையான்புரி
புற்றின்மேவு புயங்கமென்றோர்ந்தபி
னுற்றயானுஞற் றேன்மடமூர்தொறு
மற்றுளோர்செய் மதிற்குகைவைகுவேன்.

(இதன்பொருள்.)

சுற்றில்மேவிய	... புற்றினதுபக்கங் களி லிருக்கின்ற
தொல்	... பழைமையாகிய
கறையான்புரி	... செல்லுகள் கட்டாநின்
புற்றில்	... புற்றுக்குள்ளாக [ற
புயங்கம்	... நாகப்பாம்பானது
மேவுமென்று	... இருக்குமென்று
ஓர்ந்தபின்	... அறிந்தபின்பு
யானுற்று	... யானுமப்பாம்பினைப் பா ர்த்து
மடமுஞற்றேன்	... மடாலையங் கட்டுவதொ ழித்தேன்
ஊர்தொறும்	... ஊர்களிலெல்லாம்

மற்றுளோர்	... இருக்கின்ற . இல்லறத் தார்
செய்	... செய்துவைக்கின்ற
மதிற்குகை	... மதில்கூழ்ந்த சாவடிசத் திரங்களில்
வைகுவேன்	... வாசம்பண்ணுவேன்

(இதன்றூற்பரியம்.)

பாம்பானது தனக் கோரிருப்பிடஞ் செய்து
கொள்ளாது கறையான்செய்யும் புற்றில் வாசஞ்
செய்வதை நோக்கியானு மற்றோர்கட்டிய பொது
ச்சாவடி சத்திரங்களிலிருப்பது பாம்பினாலறிந்தே
னென்பதாம். (௩௯)

(அவதாரிகை) (நூலிழைக்குஞ் சிலந்தி
யாலறிகின்றதிஃதெனல்)

நுண்ணிதான சிலம்பியுண்டாக்குநா
னண்ணியே யுறைந்துண்பதைநாடியா
னெண்ணிலா வுயிர்தந்தவையேய்ந்துறைந்
துண்ணுமோர்பொருளையென்றுணர்ந்தன

(இதன்பொருள்) [ன்

நுண்ணிதான	... துட்பமாகிய
சிலம்பி	... சிலந்திப்பூச்சியானது
உண்டாக்கும்	... தானுண்டாக்கின்ற

நூல்	... நூலினிடத்திலே
நண்ணியே	... சேர்ந்து
உறைந்து	... வாசஞ்செய்து [வதை
உண்பதை	... அந்நூலைப்பின் பருந்து
நாடியான்	... நான் பார்த்து
எண்ணிலாவியிர்	... எண்ணப்படாத ஆத்ம கோடிகளை
தந்து	... படைத்து
அவையேய்ந்து	... அவ்வயிர்க டோறும் பொருந்தி இரக்ஷித்து
உறைந்து	... உயிர்க்குயிரா யிருந்து
உண்ணும்	... தன்னுக்குளே க்யம்பண் ணிக்கொள்ளும்
ஒர்பொருளேயென்று	... ஒன்றாகிய பிரமமேயெ ன்று
உணர்ந்தனன்	... அறிந்தேன். (எ-று)

(இதன்றற்பரியம்.)

சிலந்திப்பூச்சியானது தானே நூலிழைத்து
அதிலிருந்து காத்துத் தன்னிடத்திற்குள்ளே கிரிகி
த்துக் கொள்வதைநோக்கி இதுபோலப் பிரமமும்
உயிர்களையுண்டுபண்ணி அதிலிருந்து இரட்சித்து
முடிவில் தன்னிடத்திலேக்யம் பண்ணிக்கொள்ளு
மென்பதை யறிந்ததென்பதாம். (சுய)

(அவதாரிகை.)

[சிறுவராலடைகின்றதிஃதெனல்]

மானமோடவமானமடைந்திடா

தூனநீங்கியுவந்தசிறுவனே

தேனுலாந் தொடையோய்முனந்தேர்ந்ததா
யானுமோகையுற்றென்னவையற்றரோ [ல்

(இதன்பொருள்.)

மானமோடு

... குறியைத் துகிலால்ம
றைக்கின்ற மானமுட
னே

அவமானம்

... தகிலுடாமற் றிரிகின் ற
அவமானமும்

அடைந்திடாது

... அடையாமல்

ஊனநீங்கி

... ஈனநீங்கி

உவந்த

... மகிசூழியடைந்த

சிறுவனே

... சிறுபிள்ளையை

முனம்

... முன்னமே

யானுந்தேர்ந்ததால்

... நானுமறிந்தபடியினாலே

நவையற்று

... மானாவமானமென்னு
ங்குற்றத்தினின்று

ஒகையுற்றேன்

... திகம்பரியாய் மகிசூழிய
டைந்தேன்

தேனுலாந்தொடையோய் தேன்பொழியும் புஷ்ப

மாலையைத் தரிக்கும்
யெதுமகாராஜனே.

(எ-று) அரோ-அசை.

(இதன் றுற்பரியம்.)

சிறுவர்மானாவமானமின்றித் திரிதலைநோக்கி
யானுத் திகம்பரியா யவ்வாறுதிரிதலையடைந்தே
னென்பதாம். (சுக)

(அவதாரிகை.)

(குளவியெடுத்த புழுவினாலறிகின்ற)
திஃதெனல்.

ஈங்கரிந்தனன் யானுற்றெடுத்தொரு
பாங்கமைத்துப் பரிவிற்பறந்தய
னீங்கும்வண்டை நினைத்தபசம்புழு
வாங்கவ்வண்டுரு வானதுகண்டரோ.

(இதன்பொருள்.)

உற்றெடுத்து	... இளம்புழுவைப் பொரு
	ந்தவெடுத்து
ஒருபாங்கமைத்து	... ஒரு மட்கூண்டினிடமா
	கவைத்து
பரிவில்	... அன்புடனே
பறந்து	பறந்து
அயனீங்கும்வண்டை	... புறம்பே நீங்கிப்போன
	வண்டினை

நினைத்தபசம்புழு ... மறவாது நினைத்திருந்த
எளியபுழு
ஆங்கு ... அக்குடம்பை யிடத்தே
அவ்வண்ணிருவானது அவ்வேட்டுவ னுருவ
கண்டு ... மானதைநோக்கி
யானீங்கறிந்தனன் ... நானிவ் வண்ணத்தைய
றிந்தேன் எ-று

[இதன்றூற்பரியம்] அரோ-அசை.

ஓர்வண்டானதொரு பசம்புழுவையெடுத்
தோர்குடம்பைக்குள் வைத்தொரு கொட்டுக்
கொட்டி கூட்டின்புறம்பேபறந்து கீதம்பாடவவ்
வண்டினை நினைவின்மருதுநினைந்தபுழுவவ் வண்
டானதுபோல யானும் பிரமத்தையே நினைந்து
அதுவானேனென்பதாம். (சஉ)

[அவதாரிகை]

(எவ்விதத்தாலாயினுமுயிர்களின்ப
மடையவேண்டுமெனல்.)

அன்பினாயினு மாயையினாயினும்
வன்பயத்தின் வயி ரத்தினாயினும்
நன்பெருந்திருநாதனையேநினைந்
திற்பமவ்வுயி ரெய்துவதென்பதே.

(இதன்பொருள்.)

அன்பினாயினும் ... அன்பினாலேனும்

ஆசையினுயினும்

... அபேகைகூயினுலே

னும்

[னும்

வன்பயத்தின்

... வலியபயங்கரத்திலே

வயிரத்தினுயினும்

... வைராக்கியத்தினு

லேனும்

நன்பெருந்திருநாதனையே நன்மை மிகுந்தமெஞ்

ஞானசெல்வக் கடவு

ளையே

நினைந்து

... நினைவுற்று

இன்பம்

... பேரின்பத்தை

அவ்வயிர்

... அவ்வயிர்களெல்லாம்

எய்துவ

... அடையவேண்டியது

என்ப

... என்றுசொல்லுவார்

(எ-று) எ- அசைநிலை

(இதன்றூற்பரியம்)

எப்பொருட்கு மேலாய விறைவனை யெவ்வ
கையினுலாவது சகலவுயிர்களும் நினைந்து பேரின்
பத்தைப் பெறவேண்டுமென்றுரைத்ததாம்.

(அவதாரிகை)

(இத்தனைக்குமாதாரமாகியதேகத்தா
லாகியதிஃதெனல்)

வாக்கினைக்கடந்தோங்கிமற்றெங்கணு
நீக்கமின் நிரிறைந்தவறிவினை

யூக்கமுற்றுணர்தற்கிடமாதவி
னாக்கையுங்குருவானதரசனே.

[இதன்பொருள்]

வாக்கினைக்கடந்தோங்கி... மனவாக்குக்கெட்டா
துயர்ந்து

மற்றெங்கணும்	... எந்தவிடத்தும்
நீக்கமின்றி	... நீக்கமில்லாமல்
நிறைந்தவறிவினை	... பரிபூரணமாகியபேர
ஊக்கமுற்று	... முயற்சிசெய்து [நினை
உணர்தற்கு	... அறிதற்கு
ஆக்கை	... இவ்வுடலானது
இடமாதலின்	... ஆதாரமாதலால்
குருவானது	... உடலுங்குருவாயினது
அரசனே	... எதுமகாராஜனே

[இதன்றற்பரியம்]

முன்னறிந்த இருபத்துநான்கு குருவுடனே
எங்குநிறைந்த பரிபூரணவறிவையறிதற்கிடமாகிய
விய்வுடலுமோர் குருவாயிற்றென்பதாம்.
யாக்கையுமென்றது ... ஈண்டெச்சவும்மை சச

[மானிடதேகத்தின்பெருமையையியந்
துரைத்தல்.]

மடல்விரித்தமமைமலர்வைகுவோன்
சடமனைத்தையுந்தந்துமுவந்தில

ஸிடரறுக்குமென்றெண்ணிநன்மானிட
ருடல்படைத்தபின் னுவகையுற்றான்முனம்.

(இதன்பொருள்.)

முனம்	... ஆதிசிருட்டியில்
மடல்விரித்த	... இதழ்விரிந்த
மமைமலர்வைகு	... தாமமைமலரில்வாழ்கி
வோன்	... ன்றபிரமதேவன் [யும்
சடமனைத்தையும்	... சகல ஜீவராசிகளுடலை
தந்துமுவந்திலன்	... படைத்தும் பிரயோச னமின்றென்று களிப்ப டைந்திலன்
இடரறுக்குமென்று	... துன்பத்தை நீக்குமென்
எண்ணி	... கினைத்து [று
மானிடருடல்	... மானிடதேகத்தை
படைத்தபின்	... சிருட்டித்தபின்பு
உவகையுற்றான்	... சந்தோஷமடைந்தனன்

[இதன்றூற்பரியம்.] (எ-று)

பிரமதேவன் ஆதியில் அறிவில்லாத வுயிர்
களைப்படைத்தலுத்து ஆறறிவுடையமானிடரைப்
படைத்துவப்படைந்தானெனவே சத்தப்பரிசுரூப
ரசகந்தமாகிய வைந்தறிவும் பகுத்தறிவொன்றுமா
க ஆறினாலும்பிறவித்துன்பத்தையறுக்குமிவ்வுட்
லென்பதாயிற்று (சுரு)

அவதாரிகை.

அரிதாகியமானிடயாக்கையைப்
பெற்றபின் விரைவிலதற்கு
ள்ளபிரயோசனத்தைப்பெறவேண்டுமெனல்.
மாந்தராக்கையிம் மானிலத்தெய்துதல்
வேந்தர்வேந்தமிகவரிதாயினுங்
காய்ந்தகண்ணிமன் கைப்பட்டிற்சுமுன்
னாய்ந்துசீலத்தமர்தனன் றுகுமே.

இதன்பொருள்.

வேந்தர்வேந்த	... இராசர்க்கெல்லா மிரா சனே
இம்மானிலத்து	... இந்தப்பூமியினிடத்து
மாந்தராக்கையெய்து	... மானுடதேகம் பெறு தல்
மிகவரிதாயினும்	... வது [னும் ... மெத்தவு மருமையாயி
காய்ந்தகண்	... அக்கினிச் சுடர்போலு ங்கண்ணினையுடைய
இமன் கைப்பட்டு	... இயமராசன் கையிலகப் பட்டு
இறக்குமுன்	... இவ்வுடலழிவதற்கு மு ன்னமே
ஆய்ந்து	... ஆராய்ந்து
சீலத்தமர்தல்	... அறிவுமயமாயிருத்தல்
நன்றாகும்	... நன்மையாம். (எ-று)

(இதன் றுற்பரியம்.)

கிடைத்தற்கரிய மானிடதேகங் கிடைக்கு
மாயின் காலனாவிறுதியடையுமுன் விவேகஆராய்
ச்சியினுலே பேரறிவுபெறுத நன்மையென்பதாம்.

(அவதாரிகை.)

(சுசு)

இந்தத்தேகம் பிறத்தற்குமிறத்தற்கு மாசை
காரணமாதலால்

(அதனைநீக்கவேண்டுமெனல்.)

உறக்கமும்விழிப்புமுறுந்தன் மைபோற்
பிறக்குமாக்கையிறக்குமெய்ப்பெட்பொடு
மிறக்குமாக்கையுமேய்ந்துபிறத்தலிற்
றுறக்கவேண்டுமெய்யாசையைச்சூழ்ச்சியோய்.

(இதன்பொருள்.)

உறக்கமும்	... நித்திரையும்
விழிப்பும்	... விழித்தலும்
உறும்	... பொருந்திவருகின்ற
தன் மைபோல்	... தன் மையைப்போல[ம்
பிறக்குமாக்கையிறக்கும்	பிறக்கின்றவுடலிறக்கு
மெய்ப்பெட்பொடும்	... உடலிலாசையுடனே
இறக்குமாக்கையும்	... இறக்கின்றவுடலும்
ஏய்ந்துபிறத்தலில்	... மீட்டும் பிறக்கின்றதா
	கையால் [றஆசையை
மெய்யாசையை	... உடலில்வைத்திருக்கின்

துறக்கவேண்டும் ... முழுவதுநீக்கவேண்டும்
சூழ்ச்சியோய் ... அறிவுடைய எதுமகா
ராஜனே. எ-று

(இதன்றூற்பரியம்)

உறக்கமும் விழிப்பும் போலப்பிறப்புமிறப்
பும்இயற்கையாயுடலுக்கிருக்கின்றதற்குகாரணம்
ஆசையாகையாலவ்வாசையை நீக்கிற் பிறப்பிறப்
பைக்கடந்து சாயுச்சியம்பெறலாமென்பதாம். சௌ
(அவதாரிகை.)

எதுமகாராசனுடனே தெத்தாதினையமுனிவர்
இவ்வண்ணமாகவுரைத்ததென்றுரைத்தல்.
இத்திறமெதுவென்பானம்மெழிற்குலத்திறைவன்
கேட்ப வத்திரிபுதல்வனென்னவறை தருந்தவத்
தின்மிக்கான் சித்துருவான தெத்தாத்தாயன்
முல் செப்பினுனென் றுத்தவர்க்காழிமாயனுவந்
துரையாடினானே.

இதன்பொருள்.

இத்திறம் ... இப்போதுசொல்லிவந்த
குணங்களெல்லாம்
எதுவென்பான் ... எதுவென்று சொல்லப்
பட்டவன்
நம்மெழிற்குலத்தி ... நம்முடைய குலத்திற்
ன்றவன் ... றேன்றிய அழகுடைய
வரசனானவன்

கேட்ப ... கேட்க
அத்திரிபுதல்வனென்ன அத்திரிமகா ரிஷியின்
புத்திரனென்று
அறைதரும் ... சொல்லப்பட்ட
தவத்தின் மிக்கான் ... தவத்தின் மிகுந்தவன்
சித்துருவான ... அறிவுருவாகிய [வர்
தெத்தாத்திரையன் ... தெத்தாத்திரைய ரான
முன்செப்பினுனென்று முன்னாலே சொன்ன
ரென்று
உத்தவர்க்கு ... உத்தவரென்பவர்க்கு
ஆழிமாயன் ... சக்ரதரராகிய பூங்கிருஷ்ண
மூர்த்தி
உவந்துரையாடினான் ... மகிக்ஷியுடனுபதேசித்
தார். (எ-று)

இதன்றூற்பரியம்.

நம்முடைய குலத்திற்குள்ளேயுள்ள எதுமகா
ராஜன்கேட்க அத்திரிரிஷிபுத்திரனான தெத்தாத்
திரையமுனிவர் சொன்னாரென்று பூங்கிருஷ்ண
மூர்த்தியானவர் உத்தவருக்குச்சொல்லியதாம்.

முற்றிற்று.

உ
இஃது

தஞ்சைமாநகரம் ஸ்ரீ சுயம்பிரகாச சுவா
மிகள் பரம்பரையில் யெனாந்தருளியிராநின்ற
ஸ்ரீகாமினாதசுவாமிகள் மாணாக்கராகிய வா
சிசூரம் வெங்கிடாஜலம்பிள்ளை யென்னும்
ஸ்ரீ அகண்டேசுவரஜசுவாமிகளால் பரிசோதித்
திருந்த சுத்தப்பிரதியைக்கொண்டு ம. சு.
குருசாமிபிள்ளை வேண்டுகோளின்படி வா.
வெ. ஆதிமூலம்பிள்ளை அவர்களால் அச்சிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது. 1892.